

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124213954
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124213954.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Marka Anovčina a členiek senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Márie Vrtochovej, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C., D. XX, právne zastúpeného JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 27/32, IČO: 37 914 073, proti žalovanej E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C., D. XX, o žalobe žalobcu na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 20C/52/2024 - 28 zo dňa 28. januára 2025, takto

rozhodol:

- Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/8/2021, a výrokom II. nepriznal žalovanej náhradu trov konania. Právne vec posúdil podľa § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 410, § 413 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na súde dňa 17.09.2024 žalobca navrhol povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/8/2021. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 27C/8/2021 bolo zistené, že v pôvodnom konaní sa žalobca podanou žalobou proti žalovanej domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 pozemku parc. reg. "C" parc. č. XX/X záhrada o výmere 484 m² a pozemku parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m², zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. C. C.. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/8/2021-79 zo dňa 06.05.2022 je zrejmé, že žaloba bola zamietnutá, keď nebolo preukázané, že by žalobca nadobudol spoluvlastnícke právo k predmetným pozemkom vydržaním, resp. niektorým z ostatných spôsobov ako tvrdil (ústna dohoda so žalovanou, investovanie do úpravy pozemkov, uvedenie žalobcovho mena v geometrickom pláne, v rozhodnutí o určení súpisného čísla). Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/88/2022-152 zo dňa 18.01.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2023. Dovoľanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/117/2023 zo dňa 25.04.2024 zamietnuté. Podľa výpisu z LV č. XXX, k. ú. C. C. zo dňa 09.05.2022 boli sporové strany vedené ako bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XX a podľa LV č. XXX k. ú. C. C. zo dňa 06.09.2021 bola žalovaná vedená ako výlučná vlastníčka pozemku parc. reg. "C" parc. č. XX/X záhrada o výmere 484 m² a pozemku parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m². Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty počítanej od okamihu, kedy sa žalobca o dôvode obnovy mohol dozvedieť, resp. ho mohol uplatniť. Žalobca včasnosť podania žaloby na obnovu konania odvodzoval z tvrdenia, že dňa 24.07.2024 sa dozvedel z archívnych dokumentov katastrálnych záznamov o rozporoch týkajúcich sa vlastníctva k nehnuteľnostiam, určenia vlastníckeho práva, ku ktorým sa domáhal v základnom konaní a žalobu na obnovu konania podal dňa 17.09.2024. Žalobca predložil pozemnostné hárky č. XXX k. ú. C.

C. so stavom ku koncu roku 1929, výpis z pozemno-knižnej vložky č. XXX k. ú. C. C. s odtlačkom pečiatky Štátneho notárstva v Trenčíne s dátumom 15.03.1972. Podľa tvrdení žalobcu, tieto dôkazy, o ktorých nemal predtým vedomosť, zakladajú dôvod pre povolenie obnovy konania. Žalobca však neuvádzal, čo mu bránilo v tom, aby navštívil on alebo jeho právny zástupca katastrálny odbor okresného úradu, resp. štátny archív a nahliadol do týchto dokladov už počas vedenia pôvodného konania, ktoré právoplatne skončilo dňa 26.01.2023. Z dátumov na dokladoch je zrejmé, že boli vyhotovené dávno pred začatím pôvodného konania, odvtedy boli v archíve uložené a žalobca sa s nimi mohol oboznámiť a navrhnuť ich ako dôkaz v pôvodnom konaní. Ak by žalobca konal s náležitou starostlivosťou a včas vyhľadal archívne dokumenty, mohol sa o týchto dôkazoch dozvedieť už počas pôvodného konania, resp. mohol požiadať súd, aby prešetril v štátnom archíve históriu vlastníckych vzťahov k pozemkom, ktoré sa predtým evidovali na vložkách v pozemkových knihách. Keďže žalobca sa mohol o dôvode na obnovu konania dozvedieť a mohol dôvod na obnovu konania uplatniť počas trvania pôvodného konania, súd ustálil, že 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala najneskoršie plynúť nasledujúceho dňa po právoplatnom skončení pôvodného konania dňa 26.01.2023 a uplynula dňa 26.04.2023. Žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 17.09.2024, teda oneskorene, po márnom uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty. Žalobu na obnovu konania treba odmietnuť aj preto, lebo je zjavne nedôvodná. Pre konštatovanie danosti dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP musia byť splnené zákonné predpoklady. Ako už bolo uvedené, žalobca netrdil žiadnu objektívnu preukážku, ktorá by jemu alebo jeho právnenému zástupcovi bránila nahliadnuť počas vedenia pôvodného súdneho konania do zbierky listín na katastrálnom odbore okresného úradu, resp. v štátnom archíve do pozemkovej knihy katastrálneho územia, do ktorého patria predmetné pozemky, a zistiť existenciu pozemno-knižnej vložky, resp. pozemnostných hárkov, následne ich predložiť súdu. Je potom zrejmé, že žalobca svojou procesnou pasivitou sám zaviniel, že uvedené doklady neboli zadovážené v pôvodnom konaní a v rámci dokazovania oboznámené. Nie je tak naplnená zákonná podmienka, že žalobca tieto dôkazy nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Súd mal zároveň za to, že žalobca neuniesol ani bremeno tvrdenia ohľadom toho, ako môžu tieto doklady (listiny) privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V žalobe o obnovu konania žalobca len stručne uviedol, že z týchto listín vyplýva rozpor týkajúci sa vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, no bližšie neuviedol, v čom tento rozpor spočíva, aké konkrétne skutočnosti z týchto listín vyplývajú a akým spôsobom rozpor vlastníctva údajne vyplývajúci z týchto listín môže viesť po povolení obnovy konania k záveru o dôvodnosti jeho žaloby o určenie spoluvlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Zjavná nedôvodnosť žaloby o obnovu konania je daná aj pokiaľ ide o ďalšie v žalobe uvedené tvrdenia, v rámci ktorých žalobca poukazoval na to, že pozemky v dobrej viere ako spoluvlastník užíval viac ako 10 rokov, vybudoval na nich oplotenie, investoval do ich úprav, platil dane z nehnuteľností a je ako spoluvlastník uvedený na geometrickom pláne, listine o pridelení súpisného čísla. Tieto skutočnosti by mohli byť dôvodom obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP len v prípade, ak by boli pre žalobcu v porovnaní s pôvodným konaním nové, t. j. ak by ich nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, pretože o nich nevedel. Je zrejmé, že žalobcom tvrdené skutočnosti nespĺňajú uvedené podmienky, pretože ich všetky už uvádzal v pôvodnom konaní a súd prvej inštancie spolu s odvolacím súdom sa s nimi vysporiadali a zhodnotili ich tak, že nemožno na základe nich skonštatovať, že žalobca nadobudol spoluvlastnícke právo k pozemkom, čo je zrejmé z odôvodnení rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/8/2021 zo dňa 06.05.2022 a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/88/2022 zo dňa 18.01.2023. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol ako podanú oneskorene v zmysle § 413 písm. a) CSP a ako zjavne nedôvodnú podľa § 413 písm. e) CSP. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nedosiahol žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania), teda nebol úspešný. Žalovaná by teda mala voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Keďže však žalovanej v tomto konaní žiadne trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Uviedol, že názor súdu prvej inštancie o nedodržaní zákonom stanovenej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu považuje za nesprávny a nezákonný. Podľa platnej a účinnej zákonnej úpravy možno návrh na obnovu konania podať v subjektívnej trojmesačnej lehote plynúcej od času, keď sa účastník dozvedel o dôvode obnovy, alebo od času, keď tento dôvod mohol uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je v zásade trojročná a plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Zákon spája počiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania so subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy

alebo s momentom, kedy bolo možné dôvod obnovy uplatniť. V danej veci sa žalobca dozvedel dňa 24.07.2024 o rozporoch týkajúcich sa vlastníctva k nehnuteľnostiam na základe dokladov, ktoré získal z archívnych katastrálnych záznamov, ich následnom posúdení a má za to, že od tohto momentu je nutné počítať začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty. Žiadny právny predpis nestanovuje, že žalobca má (mal) možnosť dozvedieť sa o existencii všetkých dokumentov týkajúcich sa pôvodného konania už počas tohto pôvodného konania, a že 3 mesačná subjektívna lehota mala začať plynúť od právoplatnosti skončenia pôvodného konania. Súdom takto stanovená subjektívna lehota nemá oporu v zákone a rozhodnutie súdu založené na takomto názore je arbitrárne a nezákonné. Za nesprávny považoval žalobca taktiež názor súdu ohľadom nesplnenia zákonnej podmienky, že žalobca tieto dôkazy nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, nakoľko o existencii týchto dôkazov (napriek tomu, že existovali) v čase pôvodného konania nevedel. Žalobca nesúhlasil s tvrdením súdu, že neuniesol ani bremeno tvrdenia ohľadom toho, ako môžu predmetné listiny privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z predložených dokladov vyplývajú rozpory vo vlastníctve k nehnuteľnostiam - pozemku parc. KN-C č. XX/X a pozemku parc. KN-C č. XX, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. C., ktoré bolo v pôvodnom konaní podľa názoru súdov nesporným. Podľa žalobcu už len samotné spochybnenie vlastníctva žalovanej k uvedeným nehnuteľnostiam na základe predložených listín môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. V zmysle judikatúry R 6/1968 na rozhodnutie o návrhu na obnovu konania stačí, že sa javí pravdepodobné, že tieto skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie, teda nie je potrebné, aby v tomto smere dospel súd k celkom bezpečnému záveru. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť, a to z nasledovných dôvodov:

5. Odvolací súd po preskúmaní veci vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné a konštatuje správnosť a úplnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

6. V preskúmvanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/8/2021, v rámci ktorého Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 27C/8/2021-79 zo dňa 06.05.2022 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/88/2022-152 zo dňa 18.01.2023, právoplatným dňa 26.01.2023, zamietol žalobu o určenie, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 pozemku parc. reg. „C“ parc. č. XX/X záhrada o výmere 484 m² a parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96m², zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. C.. Ako dôvod obnovy konania žalobca uviedol skutočnosť, že dňa 24.07.2024 sa z archívnych dokumentov katastrálnych záznamov dozvedel o rozporoch týkajúcich sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa domáhal určenia vlastníckeho práva v pôvodnom konaní. Žalobca tvrdil, že o uvedených dokladoch nemal vedomosť v čase pôvodného konania a považoval ich za dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a zároveň tieto môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

7. Vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatnenia návrhu na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia (s taxatívne stanovenými výnimkami v § 404 CSP). Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojmesačná

a začína plynúť od toho času, kedy sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol o dôvode obnovy dozvedieť (alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí preto vyplynúť jednoznačný záver, či žalobca dodržal subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, počítanú od rozhodujúcej právnej skutočnosti, majúcej na začatie plynutia subjektívnej lehoty vplyv. Súd pritom vychádza z preukázaných skutočností, ktoré svedčia o tom, že žaloba na obnovu konania je podaná včas, a ktoré sa týkajú konkrétneho časového momentu, spôsobu a obsahu žalobcom nadobudnutých vedomostí, vo vzťahu k uplatňovanému dôvodu obnovy konania.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zamerlal svoju pozornosť na splnenie podmienky uvedenej v ustanovení § 403 ods. 1 CSP, teda či žaloba na obnovu konania bola podaná v lehote troch mesiacov od toho času, kedy sa žalobca, ktorý navrhuje obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, alebo od toho času, kedy mohol uplatniť tento dôvod. Začiatok plynutia uvedenej lehoty je daná objektívnou možnosťou dozvedenia sa alebo možnosťou uplatnenia dôvodu obnovy a nie reálnym nadobudnutím vedomosti žalobcu o dôvode obnovy, ako to žalobca nesprávne interpretuje v podanom odvolaní.

9. Žalobca v podanej žalobe na obnovu konania tvrdil, že o existencii listinných dôkazov, a to pozemnostných hárkov č. XXX, k. ú. C. C. so stavom ku koncu roku 1929 a výpisu z pozemno-knižnej vložky č. XXX, k. ú. C. C. s pečiatkou Štátneho notárstva v Trenčíne zo dňa 15.03.1972, sa dozvedel až dňa 24.07.2024 z archívnych dokumentov v katastrálnych záznamoch. Keďže v zmysle ust. § 406 CSP žalobcu zaťažuje dôkazná povinnosť preukázať, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas, resp. v zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehote, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť, odvolací súd má za to, že žalobca nepreukázal zachovanie zákonnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Pokiaľ žalobca predložil fotokópie pozemnostných hárkov č. XXX, k. ú. C. C. a výpisu z pozemno-knižnej vložky č. XXX, k. ú. C. C., ktoré považoval za listinné dôkazy, ktoré nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, je potrebné uviesť, že ani s predložením týchto listinných dôkazov žalobca nepreukázal dátum, kedy sa skutočne o dôvode obnovy dozvedel a už vôbec nepreukázal, kedy sa o nich dozvedieť mohol. Žalobca síce tvrdil, že sa o dôvode obnovy konania dozvedel dňa 24.07.2024 z archívnych dokumentov v katastrálnych záznamoch, avšak samotné tvrdenie bez ďalšieho nie je postačujúce. S poukazom na uvedené odvolací súd uvádza, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť zakotvenú v ust. § 406 CSP a nepreukázal, že žalobu na obnovu konania podal v trojmesačnej subjektívnej lehote, a to aj vzhľadom na nasledujúci bod odôvodnenia tohto rozhodnutia.

10. Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalobca v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP nepredložil také dôkazy, ktoré by nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca tvrdil, že v čase pôvodného konania nemal vedomosť o existencii listín, ktoré predložil spolu so žalobou na obnovu konania. Za danej situácie je odvolací súd toho názoru, že nejde o nové dôkazy, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Listina ako dôkaz je spôsobilým dôvodom obnovy konania len vtedy, ak je ňou možné preukázať právne rozhodnutú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre navrhovateľa obnovy priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktorý dôkaz bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Platí preto, že pokiaľ žalobca zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený z ďalšieho jej uplatňovania aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. V zásade nemožno podľa odvolacieho súdu ako dôvod obnovy konania uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana sporu mohla vedieť a zistiť pri náležitej starostlivosti o svoje práva a mohla ich aj uplatniť v pôvodnom konaní, v rámci riadneho opravného prostriedku, no bez náležitého dôvodu tak neurobila (R 56/1999). Vo vzťahu k včasnosti podania žaloby na obnovu konania odvolací súd dospel k záveru, že trojročná objektívna lehota bola zachovaná vzhľadom na začiatok jej plynutia, stanovený od právoplatnosti rozhodnutia dňa 26.01.2023 v pôvodnom konaní a podanie žaloby na obnovu konania dňa 17.09.2024. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedodržaní subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 1 CSP, začiatok plynutia ktorej je daný možnosťou nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania, od ktorého sa tento dôvod mohol uplatniť. Žalobca totiž nepreukázal, že o dôvode obnovy konania sa mohol dozvedieť alebo ho uplatniť práve v rámci trojmesačnej lehoty. Neuvádza ani žiadne bližšie okolnosti, za akých sa o takom dôvode dozvedel, obmedzil sa len na tvrdenie, že sa tak stalo dňa 24.07.2024 z archívnych

dokumentov v katastrálnych záznamoch. Predložené fotokópie pozemnostných hárkov č. XXX, k. ú. C. C. a výpisu z pozemno-knižnej vložky č. XXX, k. ú. C. C. nepreukazujú, kedy sa žalobca dozvedel o dôvodoch obnovy konania, resp. neobjasňujú moment, odkedy sa o nich mohol dozvedieť, či ich uplatniť. Žalobca mal možnosť obstarat' si dotknuté dôkazy v čase pôvodného konania a nič mu nebránilo v tom, aby tieto dôkazy súdu v pôvodnom konaní označil alebo predložil, najmä za situácie, keď sa nachádzali v archíve okresného úradu, katastrálneho odboru. K otázke ustálenia začiatku plynutia subjektívnej lehoty na podanie predmetnej žaloby na obnovu konania odvolací súd konštatuje, že z dôvodu, že žalobca, ktorý v žalobe nepreukázal a ani relevantným spôsobom neargumentoval včasnosť podania žaloby, je na mieste akceptovať, že týmto dňom je deň právoplatnosti rozhodnutia súdu (26.01.2023) v rámci pôvodného konania, ako deň rozhodný pre určenie momentu, kedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Logicky sa práve právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/8/2021-79 zo dňa 06.05.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/88/2022-152 zo dňa 18.01.2023, vytvorila možnosť oboznámenia sa s ich záväzným obsahom. Názor súdu prvej inštancie, že žalobca sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania dňom právoplatnosti rozhodnutia v pôvodnom konaní, preto nemožno považovať za nesprávny, naopak možno ho považovať za dostatočne preukazujúci začiatok plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty. Z uvedeného je potom zrejmé, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania žalobcovi začala plynúť dňa 26.01.2023 a uplynula dňa 26.04.2023, čím bola žaloba na obnovu konania podaná oneskorene.

11. Pokiaľ žalobca argumentuje tým, že už len samotné spochybnenie vlastníctva žalovanej k uvedeným nehnuteľnostiam na základe predložených listín môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie a poukazuje na judikát F. X/XXXX, podľa ktorého na rozhodnutie o návrhu na obnovu konania stačí, že sa javí pravdepodobné, že tieto skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie, je aj táto jeho odvolacia námietka nedôvodná. Žalobca sa v pôvodnom konaní domáhal určenia vlastníckeho práva a pokiaľ sa v súčasnosti domáha obnovy konania z dôvodu, že listinné dôkazy, ktoré po právoplatnom skončení konania objavil v archíve, spochybňujú vlastnícke právo žalovanej, nepostačuje táto argumentácia na povolenie obnovy konania a v súvislosti s tvrdeniami žalobcu neprichádza do úvahy ani aplikácia ním uvádzaného judikátu. Žalobca k listinám, ktoré by podľa neho mohli spochybniť vlastnícke právo žalovanej, argumentačne neuvádza žiadne okolnosti z nich vyplývajúce, ktoré by odôvodňovali čo i len minimálnu pravdepodobnosť, že by pre neho mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Spochybnenie vlastníckeho práva inej osoby bez ďalšieho neznamena aj možné preukázanie vlastného vlastníckeho práva. Zvlášť nie je žalobcom prezentovaný žiadny súvis medzi dokladmi spreď mnohých rokov, ktoré objavil v archíve, a skutkovým tvrdením o vydržaní vlastníckeho práva k pozemkom, na základe ktorého sa domáhal určenia vlastníckeho práva, pričom aj v žalobe o obnovu konania tvrdil ich užívanie v dobrej viere od roku 1999. Tak v podanej žalobe na obnovu konania, ako aj v podanom odvolaní absentuje akákoľvek vecná argumentácia, ktorá by predstavovala čo i len minimálnu pravdepodobnosť toho, že by na základe archívnych dokumentov mohol žalobca preukázať svoje vlastnícke právo, ktorého sa domáhal na skutkovom tvrdení o vydržaní na základe užívania od roku 1999. Súď prvej inštancie tak správne žalobu na obnovu konania odmietol aj z dôvodu jej zjavnej nedôvodnosti.

12. Pokiaľ žalobca namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, tak ani s týmito námietkami sa nemožno stotožniť. Skutočnosť, že žalobca sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie nestotožňuje a má na vec iný názor, nezakladá odvolací dôvod spočívajúci v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Napadnuté uznesenie je dostatočne, presvedčivo a logicky zdôvodnené a odvolací súď jeho preskúmaním nezistil vadu arbitrárnosti.

13. Na základe vyššie uvedeného odvolací súď napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej by tak patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko žalovanej trovy v rámci odvolacieho konania nevznikli, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila, odvolací súď žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).